

<http://autonomosteki.espivblogs.net/>

Την άνοιξη του 1998 μια μικρή ομάδα συντρόφων από διάφορες τάσεις του κινήματος συγκρότησαν την πολιτικοκοινωνική συλλογικότητα του Αυτόνομου Στεκιού.

Στόχος η δημιουργία ενός αυτόνομου αυτοδιαχειριζόμενου χώρου με αντιεραρχικά χαρακτηριστικά τόσο στη λειτουργία όσο και στην πολιτική αντίληψη, με δυνατότητα θεωρητικής δουλειάς αλλά και παρέμβασης στα ζητήματα που αναδεικνύονται μέσα από το κίνημα.

Πρέπει να επισημανθεί ότι το Α.Σ. δεν συγκροτήθηκε ως στέκι γειτονιάς πρωτίστως, αλλά ως ανοιχτός χώρος συνεύρεσης, επικοινωνίας και διαλόγου ανάμεσα σε πολλές τάσεις του αντικαπιταλιστικού κινήματος. Στο πέρασμα του χρόνου η φυσιογνωμία του συνδιαμορφώθηκε -και υπακούοντας σε μια εξελικτική δυναμική, εξακολουθεί να συνδιαμορφώνεται- από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που το πλαισιώνουν.

Πέρα από θέσεις αρχής (αυτονομία από κράτος, κόμματα, θεσμούς και αστικά ΜΜΕ, απόρριψη τυπικής και άτυπης ιεραρχίας, καταπολέμηση του σεξισμού-ρατσισμού, προώθηση των λογικών της αυτοδιαχείρισης και της αυτοοργάνωσης τόσο στην καθημερινότητα του Στεκιού όσο και στους κοινωνικούς αγώνες) οι σύντροφοι-ισσες που εμπλέκονται με το Στέκι και πολύ περισσότερο με τη γενική του συνέλευση, εμπλουτίζουν τον πολιτικό προσανατολισμό αλλά και τις προβληματικές του.

Το Ντουλάπι

Δίκτυο για την Τροφосуλλογική Δράση

6arthro 30

Το διακύβευμα

Πρόσβαση σε καλής ποιότητας και φτηνή τροφή, συνειδητοποίηση σχετικά με τη διατροφή μας, επαφή με μικρούς παραγωγούς χωρίς μεσάζοντες, μοίρασμα γνώσεων, τεχνικών, τροφής.

Ποιοι

Όσες συμμετέχουν. Κάποιοι απο εμάς, εμπλεκόμαστε με εγχειρήματα συλλογικών κουζινών, κάποιοι άλλοι ενδιαφερόμαστε για μοίρασμα γνώσεων ή πρόσβαση σε φθηνή τροφή.

Κάποιοι έχουν τους δικούς τους λόγους.

Πως

Ερχόμαστε σε επαφή με μικρούς παραγωγούς (με γνώμονα τόσο την καλή ποιότητα των προϊόντων, όσο και τις συνθήκες παραγωγής τους -τόσο στο εργασιακό τομέα, όσο και στη μέθοδο παραγωγής). Συλλέγουμε βότανα, φρούτα, καρπούς. Καλλιεργούμε σε μπαλκόνια, χωράφια και κήπους. Δημιουργούμε μπαξέδες σε πάρκα και κατειλημμένους χώρους. Μοιραζόμαστε γνώσεις και τεχνικές (μας ενδιαφέρουν εξίσου μαθήματα αυτομόρφωσης για την παρασκευή τουρσιού πχ ή καλλιέργειας μανιταριών, όσο και ενημέρωση για το πατεντάρισμα σπόρων ή το νομικό πλαίσιο σ' ότι αφορά τη διακίνηση βοτάνων).

Ενημερωνόμαστε μέσω της λίστας για νέες αφίξεις προϊόντων και για τις επόμενες εκδηλώσεις και δράσεις και κάθε τρίτη απο τις 6-11 ανοίγουμε το ντουλάπι στο ευρύ κοινό.

Και το κόστος;

Δε θέλουμε να κάνουμε ένα μαγαζάκι, οπότε επιλέγουμε την ελεύθερη συνεισφορά ως μέσο κάλυψης του κόστους που προκύπτει. Η καθε μια παίρνει ελεύθερα και είτε αφήνει άλλα προϊόντα (λεμόνια απο τον κήπο του, ελιές απο το θείο απο την άμφισσα, πατέ τρούφας απο ντελικατέσσην) ή ό,τι χρήματα μπορεί ή και τίποτε (πιστεύουμε ωστόσο ότι εν γένει, τα σάβανα δεν έχουν τσέπες).

Ναι αλλά θα είναι βιολογικά τα προϊόντα;

Οχι. Η καλλιέργεια δεσμών εμπιστοσύνης με τους παραγωγούς μας φαίνεται απείρως πιο σημαντική απο τον πράσινο μανδύα της ανάπτυξης μέσω των βιολογικών πιστοποιήσεων. Ούτως ή άλλως μέρος της τροφής θα προέρχεται τροφосуλλογή και ευτυχώς τα όρη και τα λαγκάδια δεν έχουν (ακόμη) πάρει πιστοποίηση.

Και πως συμμετέχει κανείς;

Δίνει το μέγλ του για να συμμετάσχει στη λίστα. Εχει μάτια και αυτιά ανοιχτά για καλά προϊόντα, διαβάζει, ενημερώνεται, προτείνει, συλλέγει, καλλιεργεί. Μοιράζεται.

Η θειά μου έχει ένα χωραφάκι παρατημένο, μας ενδιαφέρει;

Ναι αμέ.

Που;

Το τροφосуλλογικό ντουλάπι ανοίγει κάθε τρίτη, 6 με 11, στο Αυτόνομο Στέκι, Ζ. Πηγής και Ισαύρων, Εξάρχεια.

Να έχω μαζί μου και καμιά τσάντα;

Οπωσδήποτε. Αποφεύγουμε εν γένει τα συσκευασμένα προϊόντα.

Ναι, αλλά με τους ατενίστας που μας βρωμίζουν την πόλη τι θα κάνουμε;

Θα τα πούμε απο κοντά.

Πολλά είναι αυτά που καταρρέουν στις μέρες μας. Χρηματιστήρια, χρηματοπιστωτικά συστήματα, μεταφυσικές δοξασίες εσαεί κερδοφόρου ανάπτυξης, πυρηνικοί αντιδραστήρες στην καρδιά του τεχνοκρατικού θαύματος, μικροαστικές ονειρώξεις -αξιολύπητου- μεγαλείου. Γοητευτικός και συνάμα, θανάσιμα επικίνδυνος τόπος τα συντρίμια. Πεδίο ονειρέματος και αρρώστειας, γεμάτα σκοτεινές γωνίες, του είδους που δίνουν τροφή σε νέες αλλόκοτες δοξασίες. Και αν μας κάνει κάτι να προτιμούμε να κινούμαστε στις παρυφές τους και όχι στις εναπομείνασες αποστράπτουσες κατασκευές του κόσμου τούτου, αυτό δεν είναι τόσο μια ιδιότυπη ressentiment, μια μνησικακία για την οποία τόσο έχει κατηγορηθεί η ριζοσπαστική σκέψη, αλλά ένα σύνολο αχνών, έστω, υποσχέσεων που γεννά αυτόματα η αποκαθήλωση θεσμών και ιδεολογημάτων.

Αυτό που καταρρέει ξανά και ξανά, τόσο στις -προσεχώς φωσφορίζουσες- ιαπωνικές ερήμους, όσο και στις ανα τον κόσμο χρηματοπιστωτικές, είναι το κυρίαρχο ιδεολόγημα της εξατομίκευσης, της εξύψωσης του ατόμου και των συμφερόντων του στο προσκήνιο της Ιστορίας. Ακριβώς όπως και το κατεξοχήν σύμβολό της, το ΙΧ, που αντί για την υποσχόμενη προσωπική ελευθερία απεριόριστης μετακίνησης, παρήγαγε την ακινησία, καθώς ο άνθρωπος ανακάλυψε μια ολοκαίνουργια φρίκη, αυτή του μποτιλιαρίσματος, έτσι και το εξυψωμένο άτομο της νεωτερικότητας συνειδητοποίησε έντρομο ότι δε βρίσκεται στη σκηνή ως αντικείμενο θαυμασμού, αλλά ως μελλοντικό σφαγίο. Η ατομική ελευθερία,

μεταφράστηκε σε μοναξιά, στο να 'σαι γυμνός και αβοήθητος απέναντι στις αδηφάγες ορέξεις της αγοράς.

Τα ερείπια που αφήνει πίσω της αυτή η αποκαθήλωση, βρίθουν απελπισίας, μιζέριας, ψυχωτικών επεισοδίων, αντικαταθλιπτικών και έντοκων απαιτήσεων. Αλλά και γεννήσεων νέων παραδειγμάτων, ή επανακάλυψης παλαιότερων, όπου ο χομπεσιανός πολέμος όλων εναντίον όλων δεν είναι ο κανόνας, όπου η αλληλοβοήθεια και η αλληλεγγύη παράγουν καλύτερα αποτελέσματα για όλους, όπου το εμείς αποδεικνύεται παντοδύναμο έναντι του αποξενωμένου εγώ, όπου η συλλογική δράση απαντά στο εδώ και τώρα.

Αναζητώντας τη διερεύνηση και τη δημιουργία νέων πεδίων συλλογικού, αποφασίζουμε να ασχοληθούμε με το θέμα της τροφής. Όχι μόνο γιατί πρόκειται για ένα πεδίο καθημερινότητας που μας αφορά όλες και όπου το συν-τροφικό αποτελούσε ανέκαθεν ένα πανίσχυρο παράδειγμα, αλλά και επειδή η διατροφική κρίση και ο έλεγχος της τροφής βρίσκουμε ότι αποτελούν δομικούς άξονες της παρούσας μορφής της κυριαρχίας.

Με αυτά κατα νου, ξεκινάμε ένα δίκτυο μοιράσματος τροφής και γνώσεων και δεξιοτήτων που την αφορούν. Ερχόμαστε σε επαφή με παραγωγούς, συλλέγουμε βότανα και φρούτα, καλλιεργούμε στους κήπους και τα μπαλκόνια μας, απαλλοτριώνουμε απο τα σουπερ μάρκετ. Κοντολογής, συγκεντρώνουμε τροφή και τη μοιραζόμαστε μεταξύ μας, χωρίς αντίτιμο, με ελεύθερη οικονομική συνεισφορά, χωρίς μεσάζοντες. Έτσι αποκτούμε πρόσβαση σε φτηνή και καλής ποιότητας τροφή, στηρίζουμε μικρούς παραγωγούς αλλά και αποκτάμε γνώση και δυνατότητα ελέγχου πάνω στην τροφή μας. Σε μια χρονική συγκυρία όπου ο έλεγχος της τροφής αγγίζει οργουελικά όρια, με νέες νομοθεσίες (βλ. codex alimentaris) που επιβάλλουν την παρουσία των πολυεθνικών και των μηχανισμών ελέγχου σε κάθε στάδιο της διατροφής, εμείς προτείνουμε την αυτομόρφωση, την ελεύθερη συλλογή τροφής και το μοιρασμά της.

Η ζωή είναι πολύ μικρή για να τη χαράμισουμε με απληστία και εξατομίκευση. Ας τη μοιραστούμε.

<http://tontoulapi.espivblogs.net/>